

Битанше, Егмаси — М. Урв

Земледѣлци, съю-
звайте се!
Въ сдружаването и
съюзаването е наше-
то спасение и сила.

Абонаментъ
за година 25 лева.
Единъ брой 50 ст.

ЗЕМЛЕДѢЛСКА ЗАЩИТА

Урежда редакционенъ комитетъ. Излиза всѣка седмица.
Органъ на сдруженитѣ земледѣлци въ Плѣвения окръгъ.

Селянино, помог-
ни си самъ, за да ти
помогне Богъ.

Приематъ се всѣ-
какъв видъ обяв-
ления на цѣни много
умѣрени.

Скрѣбни извѣстия	20 лева
Годешни	25 лева
Вѣнчални обявления	30 лева

ТАКСИ ЗА ОБЯВЛЕНИЯ:
На синдикати и кооперации по 10 стотинки на дума. На търговци,
индустриалци и други по 1 левъ на квадратенъ сантиметъръ.

На съдебни пристави, финансови и други
учреждения, на постоянната комисия, общи-
нитѣ и училищни н-ва по 20 ст. на дума.

Хр. Ж. Косовска.

Отъ една овца три кожи вземали!...

Ако има въпросъ, който най-много вълнува общественитѣ слоеве у насъ въ настояще време, това е въпросътъ за данъчното облагане. Вземете, което щѣте съсловие, все ще забѣлжитѣ, че има нѣщо да му неуйдѣва, да криви, да шава и да прѣпуска даже.

Едни сѣ недоволни отъ неправилното, умишленото и своеволното приложение на закона; други пъкъ, засегнати чувствително, реватъ отъ правилното му и истинско приложение; а трети крѣскаватъ, викатъ и протестирайтъ, защото чуватъ, че другадъ се протестира.

Земледѣлското съсловие вика противъ неправилното приложение на закона. Търговското, адвокатско и банкерско съсловие реватъ, защото не сѣ научени да плащатъ данъци. А пѣвцитѣ на труда и крѣпителитѣ на лентайството дигатъ шумъ, защото такава е вѣрното имъ — вѣчно да протестирайтъ.

Макаръ единичко само земледѣлското правителство да се застапва да освободи отъ тежкия даначенъ товаръ земледѣлца до сега, все пакъ основателно е негодуванието, защото голѣмата частъ отъ финансовитѣ власти, подкупени, или вражески настроени даватъ много криви тълкувания на закона, или умишлено не се съобразяватъ съ точнитѣ му постановления и прѣговорватъ съ тежъкъ данкъ върху дохода селското население. Въобще скритата тѣхна цѣль, или условието на подкупа имъ е, чрѣзъ криво приложение на закона да създадатъ едно брожение и и недоволство и съ това да отворятъ дупки за запълняне отъ

демагогията и интригитѣ на адвокатитѣ кождери отъ кокалановскитѣ политически котерии, които безпирно бродятъ по селата и раздухватъ огъня на недоволството въ смисълъ: »земледѣлци, съ вашия камъкъ вашитѣ глави биятъ«. Болшинството отъ финансовитѣ власти умишлено се мѣчатъ да компрометиратъ първитѣ опити отъ приложението на закона на най-модерния и справедливъ данкъ — прогресивно подоходенъ. Това е позоръ! Хиляди случаи рисуватъ мерзавщината имъ. Достатъчно е да споменемъ слѣдния случай: Въ с. Мръвица селския кехая глава на 5-6 членно сѣмейство и притежателъ на 2 декара непосѣяна земя е обложенъ съ 90 лв. подоходенъ данкъ. Това не е случайна грѣшка, а система, защото въ всѣко село ще намѣрите десетки случаи.

Като използвайтъ туй положение, слѣдствие неправилното облагане, противницитѣ сж шурнали отъ село на село да разправятъ, че земледѣлското правителство ще закопае земледѣлцитѣ. Особена грижливостъ и работѣтелностъ въ туй отношение е проявилъ адвокатъ Думановъ. Не е отминало село да не каже: »Видѣхте ли, земледѣлци, какво направиха вашитѣ? По рано старитѣ управници отъ едната ви овца една кожа вземаха, а земледѣлцитѣ три кожи се мѣчатъ да дератъ. Този демагогъ и паразитъ смѣта, че това е най-умната и дълбоко съдържателна мисль въ рѣчта му и затова нито въ едно съблание не е пропуцалъ да каже съ особена възторженостъ и изразителенъ тонъ.

Понеже »той« и много други отъ сѣция нешитѣ хора, все идеолози на кождерското, лентайско и паразитско общество, още иматъ безсрамието да се явятъ по селата и прокламиратъ прѣстѣжната си фалирала котерийна политика и се застапватъ, ужъ съ сълзитѣ си да ператъ чергата на селянитѣ-земледѣлци, то нека снемемъ маската имъ и се открие душоберния имъ демонски образъ.

Но, да почнемъ да разкѣсваме завѣсата. За да бѣде данъчното облагане по слабо, или по чувствително зависи главно отъ ръста на държавния бюджетъ и отъ равномерното или неравномерното разпрѣдѣление на данъка. Прѣди войнитѣ България имаше държавенъ бюджетъ около 200 милиона лв., посрѣщанъ отъ старата данъчна система, споредъ която данъка лежеше изключително върху гърба на земледѣлца, защото фабриканти, индустриалци и милионери бѣха закриляни отъ закона за насърчение мѣстната индустрия и не плащаха нито стотинка, а рупаха милиони; защото търговцитѣ просмукуваха потѣта на селянина и напластяваха капитали, а плащаха само търговско право отъ нѣколко десетки лева; защото адвокатитѣ скубѣха народа, а плащаха само адвокатско право отъ 50-60 лв. и защото лихваритѣ, банцитѣ и акцион. дружества стържеха кожитѣ на дребния земледѣлецъ, а нищо не плащаха.

Сегашниятъ държавенъ бюджетъ обаче, вслѣдствие пагубната и продажна политика на буржуазнитѣ партии, макаръ и при най-голѣмитѣ усилия на правителството да бѣде намаленъ, не е вече 200 милиона, а 2400 милиона, отъ които 800 сж само за лихви и погашения на дълга къмъ съгласиението; т. е. 12 пѣти повече. Отъ друга страна, слѣдствие спадането на

на нашия левъ, за да платимъ стойността на единъ старъ левъ, трѣбва да платимъ 11-12 нови. И отъ трета страна, ако властвуваше нѣкоя буржуазна партия, бюджета не щѣше да бѣде 2400 милиона, а 3400, защото тѣ обичатъ да гоятъ плѣховетѣ си въ разнитѣ учрѣждения съ тѣлсти заплати и да гласуватъ голѣми кредити за хубави гешевти.

Е добръ, но ако правителството оставеше старата данъч на система и като се взематъ горнитѣ три съображения, излиза, че земледѣлца трѣбваше да плати близо 25 пѣти повече данкъ, т. е., ако нѣкой плащаль 20 лева, сега трѣбваше да плаща 5000 лева. А мислитѣ ли, черноработни земледѣлци, че ако управляваха стамболовисти, демократи или др. щѣха да се церемонятъ да сложатъ такава облагане? Не, Думановъ тогава не щѣше да ви казва, че отъ една овца три кожи взематъ, а ще ви каже: »ти, чичо Иване, понеже си продавашъ житото 20 пѣти, вълната 25 пѣти по-скѣпо, ще плащашъ и 25 пѣти по-голѣмъ данкъ. То малко зоръ, ами нали като си съ насъ все ще печелишъ баримъ давитѣ си прѣдъ кадитѣ; а пъкъ царчината си е наредено отъ Бога да се плаща».

Тѣй ли е обаче при днешното управление, като на дребния и срѣденъ земледѣлецъ се пада да плати не 25 пѣти по-вече, а само 3-4 пѣти по-вече? И кое друго правителство ще се загрижи за хала на земледѣлца осѣнъ земледѣлското.

Нека се разбере добръ, че онѣзи политически чалкѣни, които идватъ въ село да ронятъ сълзи ужъ да ператъ вашата черга, нѣмагъ зоръ за вашия халъ, а ги е стегналъ бутуша и гледатъ да измолятъ вашитѣ сълзи, за да ператъ собственитѣ си черги; защото единъ адвокатъ напр. прѣди

войната е плащаль само 50-60 лева адвокатско право, а сеганай малко трѣбва да плати 10-15 хиляди лева. Та, не три кожи ще имъ взема земледѣлското правителство, а 103 защото отговарятъ, защото порано не плащаха. Всички крѣлежи съ човѣшки образи, всички готованци и капиталисти ще протестирайтъ, ще негодуватъ, ще правятъ всичко възможно за да разтриятъ организацията на черния трудъ, но да бѣдемъ увѣрени въ едно, че Земледѣлския Съюзъ имъ е стѣпилъ здраво на врата и тѣ съ крака прѣстъ ще ровятъ, себе си ще зариватъ, но никога глава не ще надигнатъ.

Прогресивно подоходния данкъ е най-справедливия — трѣбва да го защитимъ! Нека само правителството вземе мѣрка за справедливото му прилагане, което ще стане само тогава, когато облагането стане въ самото село.

Д-ръ Д. Лѣвчковъ — Плѣвенъ.

Медицинската помощъ у насъ.

(Продължение отъ брой 26).

Ясно е, защо лѣкарътъ службашъ изпълнява службата на прѣдпазната, обществена медицина, *донѣдѣ* и тая по прѣлеждане и лѣкуване болнитѣ въ амбулаториитѣ сжщо *донѣдѣ* — споредъ паритѣ, които получаватъ — за да му остане време за частна практика.

Друго яче не може да бѣде. Напраздно се апелира къмъ лѣкаря да бѣде хуманенъ. Стимултѣ, който го ржководи, е сжщиятъ този, който ржководи художникътъ, артиста, писателтъ и пр. Ако му се заплати добръ ще лѣкува добръ.

Очевидно е, че никой бѣденъ не може да получи сѣщинска

И. Цвѣтъковъ.

За нашето учителство.

(По поводъ на сегашната му конференция).

Не искаме да кажемъ нищо за сегашната педагогическа конференция на учителитѣ изъ Плѣвенско, станала прѣзъ изтеклата седмица на т. м. Или ако споменемъ нѣщо, то е само да кажемъ, че педагогическата конференция трѣбва да постѣпва малко педагогически, трѣбва ако я уподобимъ на единъ учебенъ часъ, на една лекция съ прѣподаватели и ученици, ще трѣбва въ урока да се спази първата формална степенъ, аперцепцията. Тѣй както е сега, при тази случайностъ въ избора на материята, рискува се да се дойде до резултати »отъ едното ухо прѣзъ другото«.

И не това толкозъ искаме да кажемъ, не толкозъ на конференцията искаме да се спремъ. Двѣ думи за отношението на учителството къмъ земледѣлския съюзъ искаме

тукъ да споменемъ. Конференцията ни дава за това поводъ.

Това отношение е познато на всѣкого. Не ще го споменаваме. Дължа само да подчертая че то, това отношение, се дължи, почива на една заблуда да се обесна.

Може да се твърди че у насъ, слѣдъ една ретушировка на подробности, има главно три общественни сили, три групи, три съсловия, около които се концентрира цѣлия нашъ общественъ животъ. Първитѣ двѣ сж на града: отъ една страна буржуазията, като започнемъ отъ стамболиститѣ и свършимъ съ радикалитѣ, и отъ друга — работницитѣ, пролетариитѣ (не казваме бѣднитѣ), като започнемъ отъ социал. демократическото течение на Асѣнъ Цанковъ въ широката партия и свършемъ съ »искров-

читѣ" въ комунистическата. Извънъ тѣзи двѣ общественни групировки има и трета една, която носи името селени, село, чичовци, »гашници«, както понѣкога гражданитѣ прѣзрително си позволяватъ да наричатъ тѣзи които ги храната и поддържатъ като държава. Безъ да влизаме въ подробности, безъ да засѣгаме важната тема: кои отъ тѣзи три групировки сж грѣбнака и кои спомагателната сила, безъ да засѣгаме тази тѣй важна тема, ние можа съ пълно право да поддържаме положението, особено това за нашата страна, че ролята на третата сила, селото взето не само за себе си, а и съ огледъ на другитѣ двѣ групировки, е роля извънредно голѣма, дори рѣшителна въ нашия общественъ животъ. Това малцина съзнаватъ, малцина добръ прѣцѣняватъ. Дори и да има противно мнѣние, то се изразява въ формолата, че селянитѣ у насъ сж прѣдопрѣдѣлени отъ самата история да бѣдатъ политическа пипиниера на други-

тѣ даѣ партии, че то самостойно не може да образува самостояйна сила, че то трѣбва да се влачи като *полусъзнателна маса*, ту къмъ еднитѣ, ту къмъ другитѣ. Ето, това е теорията, това е двойното заблуждение. — Не ще си позволимъ тукъ обстойно да докаваме правотата на едно противно на това двойно твърдение. Ние мислимъ, че, и едното, и другото е невѣрно. Нашата твърда вѣра ние е че селенитѣ у насъ играятъ, и ще играятъ една важна и рѣшителна общественна роль и второ, че сжществуватъ всички прѣдпоставки за едно селско обособяване на селенитѣ въ нашия общественъ животъ. Обратно, разхвърляни по разнитѣ групировки на посоченитѣ двѣ »градски« партии, ако това разбира се бѣше възможно: — локомотивътъ и на едната и на другата е достатъчно слабъ, за да прѣкачи толкова, чужди при това, вагони слѣдъ себе си. — разхвърляни, казваме, по разнитѣ партии, тѣ внасятъ голѣма деморализация въ нашия

животъ, главно, това докарва най-голѣми аномалии въ общественият, за което е дума. Ето, повтаряме, това значение като срѣдна класа и то самостояйна срѣдна класа, у насъ другитѣ партии не искатъ да признаятъ, въ това число като разбираме и учителитѣ, тѣй като тѣ сж органически недѣлими отъ тѣзи партии (неутралитетътъ е само за тонковцитѣ). Това е заблудата, двойната заблуда, на която ето вече отъ десетки години е подложена нашата интеллигенция.

Разбира се, ние тука не влизаме въ подробности на аргументацията, за »интелегентска зганъ«, въ »дружбажка реакция«, въ гонения и т. н. Това сж, ще си позволимъ да кажемъ, подробности, които се неутрализиратъ отъ едно общо гледище, каквото ние прѣди малко изтъкнахме. Не влизаме сжщо и въ разбирателство на въпроса за »реакционната историческа природа« на селенитѣ. Искаме само тукъ, по поводъ на това, да кажемъ

медицинска помощ при сегашната система на раздаването и защото не разполага с срѣдства да заплати на лѣкаря. А безъ да му плати нѣма медицинска помощ, както нѣма хубави дрехи и трайни обувки, ако нѣма достатъчно пари, за да се заплати за тѣхъ.

Слѣдователно, с жеществуващата система на даване на безплатна медицинска помощ въ амбулаториитѣ е лоша. Тя не задоволява болния, защото не може да му гарантира желаната медицинска помощ; бѣдния чрѣзъ нея не може да получи медицинска помощ отъ добри подготвенитѣ лѣкари, отъ специалиститѣ, отъ които богатия получава такава.

Какво да се прави? Обществениитѣ амбулатории трѣбва да се изоставятъ, като почти безпозелни за бѣдния и ненужни за богатия. Лѣкуването на богатия да става само на негова смѣтка, а това на бѣдния за смѣтка на държавата, постоянната комисия и общината. За тази цѣль да се създадатъ бюро за даване безплатна медицинска помощ отъ държавата, постоянната комисия и общината. Правоимеющитѣ на безплатна медицинска помощ, които се водятъ отъ бурята по специални за това регистри, получаватъ отъ самитѣ бюро купонитѣ посрѣдствомъ които заплащатъ на лѣкаря за прѣгледъ и лѣкуване. Лѣкарятъ прѣдставя тия купони въ бюрото срѣщу които му се изплаща хонорара за извършената отъ него работа. По изплащането хонорара по купонната система се изработватъ такси отъ комисия въ чиито съставъ влизатъ: прѣдставител на лѣкарското съсловие, на държавата, постоянната комисия и общината и на бѣднитѣ, такси подлежащи на ревизия, отъ сжщата комисия.

Въ болницата службата не е по добра. Тамъ и бѣдни и богати се лѣкуватъ отъ болничния лѣкаръ само срѣщу заплатата, която получава. Но тази заплата е недостатъчна за покриване ежедневнитѣ му нужди, поради което той се чувствува огнетенъ, онеправданъ и трудътъ му експлоатиранъ. По тази причина гледането и лѣкуването на бѣдния въ болницата зависи отъ добрата воля на болничния лѣкаръ, а това на богатия—отъ друго нѣщо. Известно е, че почти на всѣкъдъ у насъ е завѣдена практика въ болницата, споредъ която съвсѣмъ незаконно и противъ интереса на болния, за да бжде той приетъ въ болницата трѣбва да бжде прѣгледанъ отъ болничния лѣкаръ. Защо? За да си създаде послѣдния допълнителенъ до-

ходъ. Ако нѣкой боленъ бжде прѣгледанъ отъ неболниченъ лѣкаръ и отиде въ болница съ бѣлѣжка отъ него, за да поспѣши въ нея, той бива враждебно посрѣщанъ отъ «живѣстентъ» персоналъ въ болницата. Този персоналъ обяснява на болния, че въ болницата нѣма за него мѣсто, но че такава може да се намѣри, ако бжде по-рано прѣгледанъ отъ болничния лѣкаръ, въ кабинета му или въ домътъ на болния. При прѣгледъ на болния въ кабинета на лѣкаря, обикновено се уговарва между болничния лѣкаръ и болния на каква цѣна може да бжде приетъ болния въ болницата за да може по добръ отъ другитѣ да бжде лѣкуванъ. Тия ориенталски похвати на нѣкои болнични лѣкари сж известни почти въ всички градове у насъ и въпрѣки това се търпятъ отъ обществото и властта. Противъ тѣхъ се е реагирало отъ време на време различно, като сж изнесени факти отъ този родъ въ пресата, или като сж водени процеси съ послѣдствия, уронващи достойнството на лѣкаря, респективно болничния лѣкаръ. Време е вече да се прѣмахнатъ тѣзи некрасиви похвати тѣи врѣдни и за болния и за лѣкаря, а това може да се постигне като се прокара и въ болницата сжщия принципъ: бѣдния да се лѣкува безплатно, на смѣтка на държавата, при най-облагодѣтелствуващи за него условия; богатия да плаща за праволѣчение въ болницата на държавата, а за лѣкуването си на лѣкующия болниченъ лѣкаръ по изработени за случая такси.

Даването медицинска помощ въ града, основано на тѣзи начала, прѣдлагани отъ насъ, ще струва по скъпо. Но то задоволява заинтересуванитѣ страни: болния и лѣкаря. Чрѣзъ тѣзи начала се опрѣдѣлятъ правата задълженията на болния и лѣкаря и се установяватъ ясни отношения между лѣкаря и болния, между лѣкаря и държавата и между болния и държавата. Споредъ тѣхъ лесно могатъ да се откриятъ нарушителитѣ на службата, на които да се налагатъ съответствуващи наказания.

Н. Добревъ
Ветер. лѣкаръ.

Метилтъ.

На всѣки ступанинъ у насъ е позната болѣстия метилъ, особено въ блатисти и влажни мѣста. Метилтъ се срѣща най-много по овцетѣ и биволитѣ, а послѣ и съвсѣмъ рѣдко

може да заболѣятъ отъ него говеда и кози.

Отъ метилтъ се напада черния дробъ на животнитѣ въ когото споредъ развитието на болѣстията сж и измѣненята. Въ слабо нападени дробове виждаме само жлъчнитѣ канали и каналчета да сж разширени и пълни съ метилъ, а въ силно заболѣлитѣ е нападната и самата тъканъ на дроба. И такъвъ черъ дробъ бива уголъменъ и съ жълто кафява боя. Жлъчката отъ такива черни дробове бива лигаво-червено кафява.

Въ началото на заразяването овцетѣ не показватъ никакви признаци. Едва слѣдъ изминаването на 1½—2 мѣсеца, когато вече черния дробъ се е достатъчно измѣнилъ овцетѣ силно ослабватъ, бързо се уморватъ, появяватъ се подувания по клѣпачитѣ, гушата и корема. Намалява се апетита, както и прѣживянето. Овцетѣ биватъ умислени и оставатъ назадъ въ стадото. Ослабването се увеличава постепенно докато къмъ 3—4 мѣсеца животното умира. Силни овце могатъ да прѣкаратъ болѣстията.

Какъ става заразяването?

Развитиятъ метилъ въ черния дробъ на животното снася своитѣ яйца, които заедно съ жлъчката отиватъ въ червата и отъ тамъ съ изверженията се изхвърлюватъ. Падналитѣ вънъ яйца при достатъчно влага и топлина за 4—6 седмици се излюпватъ. Отъ всѣко яйце се развива едно ембрио. Тѣзи ембриолаврички отиватъ въ едни малки охлювчета, едва 1/3 с. м. голѣми и въ тѣхъ прѣзъ лѣтото за около 14 дни, а прѣзъ зимата за около 3—4 седмици се прѣобръщатъ въ зародишна торбичка съ зародишни клетки отъ които пъкъ се образуватъ реди, отъ които пъкъ се развиватъ опасати уеркарии, които живѣятъ въ водата и като се залѣпватъ по трѣвитѣ, завиватъ се въ пашкулчето. Отъ едно метилево яйце се развиватъ около 1,000 такива уеркарии.

Ако сега овцетѣ или други животни пасатъ такава трѣва или ядатъ сѣно отъ такава трѣва, тѣ изяждатъ и зародиша на метила. Попадналъ той въ стомаха и червата развива се и прѣзъ стомаха и червата прѣзъ жлъчния каналъ минава и отива въ черния дробъ, къдѣто почва да расте и слѣдъ около 3 седмици почва да снася яйцата си.

Отъ горното е ясно за всѣкого, че за да има метилъ, трѣбва да има вода и охлювчета. Слѣдователно метила се развива само въ влажнитѣ и низки мѣс-

та; въ сухитѣ мѣста метила не може да се развива. Заразяването отъ метилъ става прѣзъ цѣла година по нашитѣ мѣста и най-важното нѣщо за да запазимъ специално овцетѣ, които най-много заболѣватъ отъ метилъ, отъ които всѣка година измиратъ много овце и нанасятъ значителни загуби на ступаниитѣ, е никога да не пасемъ овцетѣ по низки и влажни мѣста. Сжщо и сѣно отъ такива ливади да имъ се не дава. Твърдѣ важно условие за да не се разпространява болѣстията е дробоветѣ отъ заклани или умрѣли овце, да се заравятъ въ земята.

Веднѣжъ заболѣли овцетѣ почти не могатъ да се лѣкуватъ. Опитвали сж много срѣдства, но никое не дава добръ резултатъ. Заблѣжатъ ли се първитѣ признаци, за да не измратъ, трѣбва да се отдѣлятъ болнитѣ и заколятъ подъ ветеринаренъ контролъ.

G. Wolf.

ЗА МАРШЪТЪ на Българския Народенъ Земледѣлски Съюзъ отъ П. Касабовъ.

Ние имаме случай да чуемъ нѣколко пати този маршъ. На писанъ по молбата на Плѣвенскитѣ граждани, той бѣ извършенъ нѣколко пати на вечеринката, която окръжната дружба даде въ честъ на делегатитѣ си на 7 т. м. по случай окръжната сбирка. Той бѣ посрѣщанъ и изпращанъ съ бурни аплодисменти и автора му награденъ съ овации и похвали. Петъръ Касабовъ е единъ скромнень, но талантливъ работникъ въ областта на музиката и въ прѣки се разтуренето на военнитѣ музики го постави въ едно незгодно положение за работа, той съ една присъща на скромнитѣ, но дѣлови хора енергия работи за закрѣпването на музикалния хоръ, издържанъ отъ граждански комитетъ.

Ние слушахме маршътъ и неволно си припомнихме приказката за българския народъ. Какви свѣтли надежди пробуди освободителната война, каква буря отъ ентузиазъмъ извикаха първитѣ побѣди на руситѣ и какъ достойно показаха опълченцитѣ на Шипка, че у българското плѣме има заложби за свободно и културно сжществуване! Колко възторзи и колко радостъ! Но какво разочарование, когато още не стъпило на краката си, българското плѣме се видѣ отново поробено! Робството дойде по лошо и по-ужасно, защото завоевателитѣ дойдоха отвѣтрѣ. Зареди-ха се тежки дни. Въ българското село работѣше денемъ и ноцемъ българскиятъ селянинъ. Той бѣше робътъ. Него бѣха заробили. Господаритѣ бѣха въ градѣтъ. Въ столицата, около двореца се бѣше групирала шжйката, която вѣрѣше згодния случай да бжде поканена на грабежъ; оттамъ се ржководѣха всичкитѣ заговори противъ работния народъ; тамъ бѣше всичко нечестно, което паразитствуваше изтошеното народно тѣло и отъ тамъ дойдоха многото катастрофи, които доубиха народния духъ. И съ послѣдната катастрофа като че ли бѣ изчезнала и сѣтната надежда, че изстрадалия и измжченъ народъ ще види свѣтли дни.

Но ето, че народътъ се окопитва. Той туря начело на управлението си свои хора, излѣзли отъ неговата срѣда, растнали съ неговитѣ идеали и надежди, прѣживѣли съ него всичкитѣ му бури и скърби. Убитиятъ духомъ народъ подига гордо глава. Не е угаснала съвсѣмъ надеждата, че той ще мо-

же да заживѣе единъ щастливъ по пжтя на културата и прогреса, животъ. Той има сега вѣрни и изпитани водачи. По тѣхнитѣ ржцѣ личатъ слѣдитѣ на упоритѣ трудъ, и силни и здрави сж мишицитѣ имъ, защото орало и мотика сж държали тѣ прѣди. Тѣ здраво ще държатъ кормилото на народния корабъ и ще го изведатъ на спасителния брѣгъ, къдѣто народъ и управници сж едно и сжщо нѣщо и къдѣто благото на цѣлокупния български народъ е девиза, който ще ги вдъхновява и ржководи.

Въ първата си часть маршътъ изразява пробудилата се надежда у българското плѣме, че то ще може да заживѣе свой собственъ животъ, чя неговитѣ хора, които изпрати да го ржководятъ, ще съумѣятъ да оправдаятъ тая свѣтла надежда. Гордо звучатъ първитѣ тактове и мелодията прѣска аромата на свѣжата млада гора, на прѣсно окосената ливада, на пожънатата уэрѣла нива. Мелодията се подема отначало постепенно отъ всички инструменти и зазвучава хорѣтъ на всички обнадеждени българи и гърми химнътъ на трудящиятъ се народъ, съ уакчена вѣра и здрави мишици. Но ето смѣнитѣ прѣлива въ триото въ нѣжна тжга: ще могатъ ли да се справятъ неговитѣ водачи съ хилядитѣ трудности и незгоди? Ще могатъ ли да очистятъ народната нива, насаждана толкова години съ плѣвели? Ще могатъ ли да устоятъ на единъ тежкъ по условията си миръ? Ще могатъ ли заздрави народнитѣ рани? Ще се подкрѣпятъ ли всички до единъ въ наченатото, трудно, но славно дѣло? Тжгата е кратковременна. Българскиятъ народъ е далъ много доказателства на трѣзвеностъ, на работливостъ, на пестеливостъ. Той знае да цѣни разумнитѣ си и честни водачи и той никога не ще остави да отслабнатъ мишицитѣ имъ, да си изостави вѣрата. Тѣ ще иматъ винаги неговата помощ, защото тѣ сж неговитѣ хора, защото тѣ знаятъ болкитѣ и купнежитѣ му и той е увѣренъ, че тѣ здраво и честно ще оправдаятъ тая надежда. И еква отново бурната пѣсенъ на възраждащето се плѣме, химнътъ на работния народъ и отново ни облъхва аромата на гората, ливадата и нивата. Младостъ и здраве блика отъ всѣки тактъ и бодро, грѣмко и побѣдно завършва маршътъ...

Тематически и технически маршътъ е прѣвъзходенъ. Мелодията напомня българскитѣ народни пѣсни и е свѣжа. Ние поздравяваме г-нъ П. Касабовъ за тоя му сполучливъ трудъ и му пожелаваме въ скоро време да чуе, че неговиятъ маршъ е проникналъ и до послѣдната колиба, къдѣто живѣе българския трудящъ се народъ. Защото маршътъ нему принадлежи.

Плѣвенъ, 12. IV. 1921 г.

Наредба.

По рѣшене на Министерския Съветъ, обявяватъ се за безмѣсни днитѣ отъ 15 до 30 т. м. включителни. Прѣзъ това време се забранява клането на каквато и да е едно и дребенъ добитѣкъ и на населението се налага двунеделенъ постъ. Нарушителитѣ на тѣзи нареждания ще бждатъ глобявани до 5000 лева, и съ затворъ до 6 мѣсеци.

Продава се КЖША въ Плѣвенъ въ най-чистия и хигиениченъ кварталъ съ 3 стаи, трепезария, кухня, килеръ, коридоръ, джамлия антре, голѣма маза, дворъ съ разни плодни дървета, близо до основното училище, прогимназиятъ и главната улица. Само сериозниятъ купувачъ да се оти се лично до мевъ Притежателъ-продавачъ: ХР ИВ. МУСКУРОВЪ — ПЛѣВЕНЪ.

че у насъ на селото, на неговата политическа организация твърдѣ малко се е обрѣцало внимание. (Сравнително говора) Дори и най-виднитѣ съюзни рѣйци повече сж се спирани на деформитѣ, на законитѣ, на обектитѣ, ако мога тѣи да кажа, отколкото на организацията, на създаване сила отъ грубата материя, и затова мнозина отъ тѣхъ въ края на крайщата сж жънели само разочарование, изпитвали сж горчиви резултати отъ теорията за «ситния кюмюръ». Обаче тази страна извъ живота на съюза, бихъ я нарекълъ тактическа, не е отъ принципаленъ характеръ, което би било така, ако се поддржаше теория «за реакционната природа на нашитѣ селени.

Прочее, заключението отъ всичко това? Навѣрно нѣкой ще помислятъ, че високо ще апелираме за прѣкачване учебския съюзъ, като цѣло за за задната ось на «дружбашката» колесница, както сега е случая съ други партии. Нищо

полобно. Да се обесна.

Различаваме отъ дадено гледище три типа хора или по-добрѣ, три типа общественни организации. Едни, които стоятъ у тѣхъ си: тѣ сж чисти, идеални, обичатъ да морализиратъ: — тѣ наумяватъ гиздосаната гржжданка, която гледа уличната калъ отъ прозореца, безъ нѣкога бѣлото и пантофче да се допрѣ до замърсения калдърѣмъ. Други, обратно, навлизатъ въ практиката, творятъ, боратъ се и въ края на крайщата, заслужено или не, намѣрватъ своятъ смъртъ въ тази историческа практика. И трети, които слѣдъ своето навлизане, излизатъ сравнително чисти. дори понѣкога още по здрави, отколкото въ началото. Обаче послѣдното е повече вѣрно за отдѣлни единици, отколкото за цѣлото. Реализмътъ все допринася по нѣщо за «омърсяването на тази, която наблюдава живота отъ прозореца».

Проче, казваме: — учителю, лѣти съ своя идеализмъ изъ царството на идитѣ, бжди соль

на земята. мечтателъ безумень между реалиститѣ, не влизай като цѣло въ практиката, която не е далечъ отъ властта, защото — увѣрени сме — стъпишъ ли на почвата на грубото дѣло, което за нещастие е обикновено «полегата плоскостъ», ти скоро ще се намѣришъ въ края на твоя животъ, по добрѣ, въ началото на твоеото падение, подлзване. — Това искаме да кажемъ, и не толкова това, колкото туй, което прѣди малко изтъкнахме: — че ти си не правъ въ своитѣ отношения къмъ срѣдното съсловие у насъ, къмъ българския земеделѣлски съюзъ, че ти се намирашъ подъ влиянието на двойната заблуда, за която бѣ дума, че ти недостатъчно прѣцѣнявашъ селското съсловие у насъ, когато го разгледаме не изолирано, а като частъ отъ троякото цѣло, дори — ще си позволимъ да кажемъ — ти недостатъчно прѣцѣнявашъ и разбирашъ сегашната и бждаща наша история.